

Dodatek.

Rozhodnutí nejvyššího soudu jako kárného soudu odvolacího v kárných věcech soudců, advokátů a notářů.

Čís. 167 dis.

Nelze s úspěchem vytýkat vadnost pokračování před disciplinárním soudem prvej stolice na tom základe, že proti ustanoveniu § 85 odst. 1 adv. por. súkromná strana nebola upovedomená o termíne záverečného pojednávania, ak je zrejmé, že tento formálny nedostatok nemohol mať vliv na rozhodnutie disciplinárneho súdu.

Netreba, aby upovedomenie o inkasovaní peňazí v smysle § 48 adv. por. stalo sa doporučeným dopisom.

(Rozh. zo dňa 15. mája 1933, Ds III 20/32.)

Disciplinárny súd prvej stolice sprostil obvineného advokáta Dr. B. E. disciplinárnej obžaloby, že vo viac veciach zastupoval substitučne advokáta Dr. J. F., inkasoval peniaze, Dr. F-a však o tom neupovedomil, takže tento bezzákladne zažaloval protivníkov.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov potvrdil rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice.

D ô v o d y:

Proti oslobodzujúcemu rozsudku prvej stolice podala odvolanie súkromná strana preto, že pokračovanie bolo vraj vadné, lebo ona nebola uvedomená ani o termíne výsluchu svedkov ani o termíne záverečného pojednávania, ďalej preto, že súd prvej stolice vraj mylným ocenením dôkazov zistil, že obvinený uvedomil súkromnú stranu o tom, že inkasoval pre ňu peniaze; obvinený bol vraj omylne oslobodený, pretože on mal dokázať, že súkromná strana skutočne dostala dopis obsahujúci upovedomenie o inkasovaní. Odvolanie je bezzákladné. Podľa § 81 adv. zák. o termíne určenom na výsluch svedkov, nie je potrebné vyrozumeť súkromnú stranu. Súd prvej stolice porušil síce predpis § 85 adv. zák. tým, že opominul uvedomiť súkromnú stranu o roku záverečného pojednávania, táto formálna vada však nemohla mať vliv na rozsudok, lebo záujmy obžaloby boli dostatočne hájené žalobcom komory a štátnym zástupcom, ktorí boli prítomní na pojednávaní, a súkromná strana písomným podaním zo dňa 8. júla 1931 predostrela svoje poznámky na obranu obvineného. Čo sa týka merita veci, mylný je názor odvolateľov,

že obvinený bol povinný dokázať aj to, že súkromná strana aj dostala dopis, ktorým ju obvinený uvedomil o inkasovaní peňazí. Podľa § 48 adv. zák. obvinený vyhovel svojej povinnosti už uvedením sťažovateľa, teda tým, že obvyklým spôsobom poslal mu uvedomenie. Nie je predpísané, že také uvedomenie by malo byť odoslané doporučeným dopisom. Z dôvodov správnych, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, nelze uznať, že súd prvej stolice sa mýlil, keď považoval za dokázané, že obvinený uvedomil súkromnú stranu o inkasovaní peňazí. Preto najvyšší súd nenašiel dôvodov k tomu, aby zmenil rozsudok súdu prvej stolice a aby za vinného uznal obvineného. Bolo teda treba potvrdiť napadnutý rozsudok.

Čís. 168 dis.

Pätnásťdňová lehota, určená v § 95 adv. por. pre podanie odvolania, počíta sa pre stranu, ktorá na pojednávaní pred disciplinárnym súdom prvej stolice nebola prítomná, bola však zastúpená advokátom, odo dňa vyhlásenia rozsudku a nie od jeho doručenia.

(Rozh. zo dňa 15. mája 1933, Ds III 25/33.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. L. K., advokátovi v L., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine po preskúmaní spisov vyniesol toto usnesenie: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmieta odvolanie.

Dôvody:

Podľa stálej praxi najvyššieho súdu 15dňová lehota, určená v § 95 adv. por. pre podanie odvolania, sa počíta pre stranu, ktorá na pojednávaní pred súdom prvej stolice nebola prítomná, bola však zastúpená advokátom, odo dňa vyhlásenia rozsudku a nie od jeho doručenia. V tomto prípade rozsudok súdu prvej stolice bol vyhlásený zástupcovi obvineného advokáta Dr. F. S. na pojednávaní dňa 25. februára 1933 a obvinený podal na poštu svoje odvolanie dňa 16. marca 1933, teda po uplynutí horeuvedenej 15dňovej lehoty. Preto je odvolanie opozdené a bolo ho treba odmietnuť.

Čís. 169 dis.

V smysle § 94 zák. čl. XXXIV:1874 disciplinárny súd prvej stolice má rozhodnúť aj o útratách právneho zastúpenia súkromnej strany, ktoré tiež patria k útratám disciplinárneho pokračovania.

Nárok na vydanie prevzatých spisov a na vyúčtovanie preddavku voči advokátovi môže súkromná strana uplatniť v pokračovaní podľa nariadenia uhor. min. sprav. z 1. mája 1879 č. 4544.

(Rozh. zo dňa 26. júna 1933, Ds III 43/32.)